Leder: Totalitær strøm

Offentliggjort 16.08.11 kl. 03:01

Blandt månedens regninger er få så deprimerende læsning som el-regningen. Selv om al belysning i huset sker med el-sparepærer, alle hvidevarer er mærket AA+, og teenagerne er blevet bevidstgjort om at spare på elektriciteten, er der tale om et alvorligt dræn i husholdningsbudgettet.

Smerten bliver ikke mindre i de hundrede tusinder af danske hjem, der fra vinduerne kan se vindmøller rotere og producere klimavenlig elektricitet, uden at det på nogen måde smitter positivt af på el-regningen. Tværtimod.

Det såkaldte ”danske vindmølleeventyr” har for længst udviklet sig til yderligere pres på den befolkning, der i forvejen må tåle verdens højeste skattetryk

Måtte enkelte sidde tilbage med et naivt håb om, at det nok bliver bedre en dag, må vi desværre meddele, at også denne illusion endegyldigt er bristet.

Om kort tid begynder opførelsen af Danmark hidtil største havvindmøllepark, Anholt-parken, der vil gøre det endnu dyrere for de danske forbrugere at tænde for kontakten.

Anholt-parken skal drives af statens eget energiselskab, Dong Energy, og på statens vegne har regeringen garanteret Dong Energy en afregningspris på 1,05 kr. pr. kilowatttime indtil 2026. Det er mere end det tredobbelte af den aktuelle systempris på 32 øre. Angiveligt endda uden nogen klausul om regelmæssig genforhandling eller andre ganske normale tiltag for projekter, der strækker sig over så lang tid og med så potentielt store ændringer i forudsætningerne undervejs.

De første ændringer har allerede vist sig, idet prisen for de første kontrakter på at opføre Anholt-parken ligger markant under, hvad Dong Energy har budgetteret med.

Læg hertil, at Dong Energy har skyndt sig at sælge en betydelig del af projektet videre til private pensionsselskaber, hvilket reelt gør det umuligt for fremtidige regeringer at kræve genforhandling.

Resultatet er, at regningen for dette vanvid ender hos de sagesløse forbrugere, der står uden reel mulighed for at gardere sig i mod, hvad der slet og ret er endnu et skattesmæk i milliardklassen.

Danskerne er traditionelt velvilligt indstillet over for miljøfremmende tiltag, herunder også vedvarende energi, men denne positive tilgang er gennem årene blevet så voldsomt misbrugt af skiftende flertal i Folketinget, at man ikke kan fortænke stadig flere borgere i at mene, at der er tale om en regulær energi- og skattepolitisk svinestreg.

Liberaliseringen af el-markedet i Europa blev herhjemme solgt som en gave til forbrugerne, der ville få billigere elektricitet, men i Danmark er det gået stik modsat med Europas suverænt højeste el-priser, på trods af at de store danske kraftværker er blandt de mest konkurrencedygtige.

Hertil kommer den destruktion af landskabelige værdier, som vindmøller, højspændingsmaster og det planlagte testcenter i Østerild hver især repræsenterer.

Hvis anstændighed havde været et ledemotiv i dansk politik, ville det flertal i Folketinget, der står bag vindmøllevanviddet, som minimum have holdt forbrugerne skadesløse gennem en reduktion af energiafgifterne.

Endnu mere anstændigt ville det dog være at overlade energimarkedet til fri konkurrence, herunder at lade markedskræfterne indfase vedvarende energikilder, i takt med at de bliver prismæssigt konkurrencedygtige.

Virkeligheden er imidlertid, at dansk energipolitik føres med midler, man ellers kun ser i totalitære stater.